Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	7C/76/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1111215660
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2013:1111215660.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdovou, v právnej veci navrhovateľa : G. F., Q.. XX.X.XXXX, U. Y. Č.. XX, XXX XX J., zastúpený : Advokátska kancelária IGAZOVÁ & PARTNERS s.r.o., ul. Koceľova č. 15, 821 08 Bratislava 2, IČO : 47 233 681, proti odporcovi : Slovenská republika zastúpená Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny, ul. Špitálska č. 4, 6, 8, 816 43 Bratislava, o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 9.000,-eur, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľky v časti týkajúcej sa 6.000,-eur z a m i e t a .

Súd o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom na začatie zo dňa 9.5.2011 doručeným Okresnému súdu Bratislava I. dňa 16.5.2011 a doplnením návrhu podaním zo dňa 2.8.2011 doručeným súdu dňa 4.8.2011 sa domáhala zaviazania odporcu k zaplateniu náhrady podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že je matkou T. F. Q.. XX.X.XXXX a N. F. Q.. XX.XX.XXXX, je rozvedená a keďže bývalý manžel a otec detí sa zdržiaval a zdržiava mimo územia Slovenskej republiky, podala 3.11.2005 žiadosť o náhradné výživné. Náhradné výživné bolo priznané rozhodnutím zo dňa 25.1.2006 vo výške 500Sk na každé dieťa. Dňa 7.5.2007 bolo vydané rozhodnutie, ktorým bolo náhradné výživné zvýšené na sumu 2000Sk na každé dieťa. Dňa 15.12.2008 navrhovateľka obdržala rozhodnutie o zániku náhradného výživného, ktoré jej bolo doručené 3 mesiace po tom, čo navrhovateľka podala sťažnosť na Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny, odbor kontroly v Bratislave dňa 26.11.2008, pričom výsledkom kontroly bolo konštatovanie, že sťažnosť je dôvodná (ust. § 16 ods. 2 zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu ÚS SR č. 615/2006 Z.z.). Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove dožiadanie z CPMO Bratislava realizoval dňa 15.1.2009 a odpoveď dňa 19.1.2009, v spisovom materiály je odpoveď zo dňa 8.12.2008, vec mala byť ale vybavená podľa platného zákona 30.9.2008 (lehota nebola dodržaná). Navrhovateľka sa s vecou obrátila na Generálnu prokuratúru SR a dňa 9.11.2009bol podaný protest prokurátora č.k. VI/2 Gd 117/09-11 a č.k. VI/3 Gd 195/09-1, proti rozhodnutiu ÚPSVaR v Bardejove, odbor sociálnych vecí, oddelenia pomoci v hmotnej núdzi v konaní o náhradnom výživnom z 28.1.2009 č. A/2009/00179-01 a č. A/2009/00179. Navrhovateľka podala na Krajský súd v Prešove žalobu o preskúmanie rozhodnutí, súd uznesením č.k. 2S 33/2009-62 vo veci rozhodol. Týmto je preukázané, že ÚPSV a R Bardejov porušil zákon, a preto sa navrhovateľka obrátila so žiadosťou o náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave. Uplatnený nárok

bol predbežne prerokovaný a navrhovateľke bola doručená odpoveď zo dňa 22.3.2010 a navrhovateľka s odpoveďou nesúhlasí, nakoľko sa domáha náhrady podľa zák.č. 514/2003 Z.z. pre nečinnosť ÚPSVaR v Bardejove. Navrhovateľke bolo spätne vyplatené náhradné výživné v mesiaci máj 2010 v sume 2522eur. Navrhovateľka poukázala na to, že žila s dvoma deťmi 18 mesiacov bez náhradného výživného, čo bola pre ňu veľmi dlhá doba, ktorá jej a jej synom spôsobila sťažené životné podmienky, na navrhovateľku to malo veľký psychický dopad ako každý deň prežiť. ÚPSVaR v Bardejove svojím postupom voči jej osobe v tejto veci navyše spôsobil navrhovateľke aj výdavky a to za právnu pomoc v sume 60eur a žaloba na Krajský súd v Prešove v sume 60eur (k návrhu pripojené faktúry). Podnety na Krajskú prokuratúru a na Generálnu prokuratúru SR spísala navrhovateľka sama, čo považuje za ujmu, nakoľko jej to zabralo veľa osobného voľna, ktoré mohla využiť pre svojich synov. Poukázala na nepravdivé údaje o osobe navrhovateľky v písomnosti pre Ústredie práce , sociálnych vecí a rodiny Bratislava - pracovisko Košice zn. 2009/17873/004 zo dňa 19.1.2009, nakoľko sa preukázalo, že ÚPSVaR Bardejov svojim postupom porušil zákon a odobral výživu deťom, osočoval osobu navrhovateľky a svojím konaním navrhovateľku doviedol do ťažších životných podmienok - sociálnej núdze. K tomu sa vzťahuje aj dlh voči gymnáziu, ktoré navštevoval starší syn (výzva na zaplatenie nedoplatku) . Počas uvedených 18 mesiacov navrhovateľka zo svojho ukráteného príjmu musela zaplatiť povinné školské poplatky, poplatky za knihy, stužkovú slávnosť a oblečenie pre syna a pre seba, poplatky spojená s troma prihláškami na vysokú školu, lekársku spôsobilosť, lieky, náklady na bývanie, Vianoce, pričom na tieto výdavky si musela požičiavať finančné prostriedky (od svojej matky, dôchodkyne). Uniesť túto 18 - mesačnú situáciu to malo na navrhovateľku psychický dopad, čo pociťovali aj deti. Malo to vplyv aj na výživu detí (nedostatok ovocia, zeleniny, mliečnych výrobkov). Príjem navrhovateľky bez náhradného výživného bol : 370eur mzdy, 44eur rodinné prídavky, t.j. spolu 414eur. Pravidelné mesačné výdavky boli : stravné lístky pre 2 deti 51,20eur, stravné lístky navrhovateľky 25eur, cestovné náklady do zamestnania a do školy 90eur, náklady na bývanie, voda, elektrina 30eur, t.j. spolu 196eur. Pre tri osoby ostalo z príjmu na 1deň 7,26eur. Postup ÚPSVaR Bardejov voči osobe navrhovateľky považuje navrhovateľka za neľudský, nesociálny a svojím konaním ju dostal do hmotnej núdze (do ťažkých životných podmienok), pričom na žiadosť podľa zák.č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo sociálnych vecí a rodiny SR odpovedalo v rámci predbežného prerokovania uplatneného nároku navrhovateľke, že nebude odškodnená a to listom zo dňa 22.3.2010 č. 12943/2010 a č. 1159/2010 - IV/6.

Navrhovateľka na pojednávaní do zápisnice pred súdom okrem iného uviedla, že počas uvedeného obdobia 18 mesiacov (kým som nedostala rozhodnutie z Úradu práce Bardejov), musela sama, vo svojom voľnom čase v práci, písať, čo sa týka sťažností a podnetov na inštitúcie, kde sa dopracovala k prvému rozhodnutiu na základe jej sťažnosti , ktorá bola opodstatnená, a to malo na navrhovateľku určitý vplyv, čo sa týkalo výkonu jej práce (obťažovalo ju to). Prácu má s ľuďmi, robí v obchodnej sfére, pracuje v obchodnom dome a má hmotnú zodpovednosť, pričom chodila nesústredená, nevyrovnaná, nevyspatá. Po takých 4 mesiacoch pretrvávania nevyplatenia, navrhovateľka mala neistotu, ako bude živiť dve deti (skoro dospelých synov), ktorí študovali na gymnáziu. Vznikali konflikty aj zo strany synov, ktorí jej vytýkali, že ich nevie uživiť, nevie im zabezpečiť základné potreby, a chceli tiež využívať svoj voľný čas, na ktorý nemala finančné prostriedky. K tomu sa pripojila navrhovateľkina mama, začali pretrvávať konflikty aj s ňou. Vytýkala navrhovateľke, že musí živiť dospelú dcéru aj s vnukmi. Navrhovateľka prehlásila, že nebyť jej, tak sa ocitne s dvoma synmi na ulici. Mama navrhovateľky platila jej a jej synom nájom , kúrenie a prispievala na základe potreby. Počas doby tých 18 mesiacov musela navrhovateľka navštíviť všeobecného lekára, začalo u nej pretrvávať nechutenstvo, búšenie srdca, nespavosť, depresie. Tým pádom musela užívať predpísané lieky, a prišlo aj také obdobie, že ju odporučil lekár aj k psychiatrovi. Navrhovateľka navštívila aj psychiatra, ktorý jej odporučil určité lieky, nepoberala ich, lebo keď si prečítala , aké má ten liek vedľajšie účinky, tak sa snažila byť na liekoch, čo jej dal všeobecný lekár. Počas tohto obdobia navrhovateľka aj rapídne schudla, bol to neskutočný stres a depresie. Nemala možnosť zamestnať sa na inom mieste, za výhodnejších mzdových podmienok, Bardejov je malé mesto, je tam vysoká nezamestnanosť a navrhovateľka bola rada, že môže pracovať. Príjem, ktorý navrhovateľka mala s prídavkami na dve deti, stačil ledva na úhradu potravín pre trojčlennú rodinu a iných nutných nákladov, ktoré boli spojené s každodennou existenciou (zaplatila cestu do práce, obedy, vreckové, desiatu,). Mala lieky, za ktoré som tiež musela platiť raz za 3 mesiace. Ostatné náklady spojené s bývaním v dome platila navrhovateľkina mama (jednorazové zabezpečenie dreva, lebo ako vykurovanie boli kachle a za obdobie tých 18 mesiacov to bolo na dve zimy), a elektriku a vodu mama navrhovateľky platila každý mesiac, ako aj plynovú bombu. Navrhovateľka si požičiavala peniaze (aj od p. F., o čom predložila prehlásenie). Zdôverila sa mu so svojou situáciou, v tom čase starší syn mal mať stužkovú, navrhovateľka potrebovala mu kúpiť oblek, oblečenie pre seba, náklady

spojené so stužkovou slávnosťou, podával si prihlášky na 3 vysoké školy, kde musela zaplatiť všetky poplatky. Taktiež si požičiavala peniaze od mojej mamy. Úrad v Bardejove nežiadal od navrhovateľky potvrdenie z Centra v 9 mesiaci 2008, keď došlo k zmene zákona a prehodnoteniu podmienok. Vo výzve žiadali od navrhovateľky iba príjem z práce a doklad o návšteve detí v škole. Adresu otca detí navrhovateľka nahlásila pri podaní žiadosti na úrade v Bardejove, a v žiadosti odôvodnila, že dotyčný sa nachádza v Nemecku a neplatí mi výživné a preto sa obraciam na úrad o náhradné výživné. Až v roku 2008, keď sa menil zákon, zistila, že dožiadanie do Centra robil úrad sám. To, že otec detí sa zdržiava v Nemecku, navrhovateľka uviedla ako aj jeho zmenu priezviska. Navrhovateľku nevyzval úrad k tomu, aby bola iniciátorom návrhu na výkon rozhodnutia do Nemecka voči otcovi detí. Do 3 mesiacov dostala rozhodnutie o priznaní náhradného výživného. Navrhovateľke bola doplatená suma za tzv. zameškané výživné v máji 2010.

Na návrh navrhovateľky súd uznesením na pojednávaní konanom dňa 13.9.2012 pripustil navrhnutú zmenu petitu návrhu vo výške uplatnenej náhrady na sumu 15000eur s príslušenstvom.

Navrhovateľka vzala návrh v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania späť , a preto súd uznesením č.k. 7C 76/2011 - 168 zo dňa 26.11.2012, konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 15,000,-eur 1.4.2010 do zaplatenia, za súhlasu odporcu, zastavil.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním zo dňa 7.9.2011 doručeným súdu dňa 9.9.2011 a žiadal súd, aby návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že zastáva názor, že navrhovateľka nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy, ktorú žaluje a príčinnú súvislosť. Samotné tvrdenie, že navrhovateľke vznikla nemajetková ujma alebo že došlo k nesprávnemu úradnému postupu a k nezákonnému rozhodnutiu nie je dostatočné. Navrhovateľka bola povinná preukázať, že nemajetková ujma jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia, teda že medzi nimi existuje vzťah príčiny a následku, pre ktorý platí , že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu resp. k nezákonnému rozhodnutiu, nevznikla by nemajetková ujma. Odporca zastáva názor, že samotné konštatovanie nečinnosti správneho orgánu, porušenia povinnosti, nezakladá samo o sebe právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Bolo preukázané v súdnom konaní, syn navrhovateľky navštevoval súkromné gymnázium, kde navrhovateľka platila školné za školský rok 270,- eur. Ide o nadštandardné štúdium, ktoré je možné nahradiť vzdelaním v štátnej škole. Odporca vzniesol námietku premlčania, ktorá sa týkala zmeny petitu, ktorý súd pripustil na pojednávaní uznesením zo dňa 13.9.2012. Žaloba bola rozšírená o náhradu nemajetkovej ujmy za údajný nesprávny úradný postup v období rokov 2005-2006 ako aj o náhradu nemajetkovej ujmy za údajné nezákonné rozhodnutia úradu práce v Bardejove zo dňa 1.12.2008 a Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 28.1.2009. Odporca namietal premlčanie práva podľa ust. § 19 ods. 1 zák.č . 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich právnych zástupcov, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu ako s obsahom zapožičaných spisov Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže zn. CM 196/96, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny č. spisu 2010/14674, 2012/11683, 2011/12905 "deti F." a zistil nasledovný skutkový stav :

V predmetnej veci je nesporné, že navrhovateľka je matkou T. F. Q.. XX.X.XXXX a N. F. Q.. XX.XX.XXXX, je rozvedená a keďže bývalý manžel a otec detí sa zdržiaval a zdržiava mimo územia Slovenskej republiky, podala 3.11.2005 žiadosť o náhradné výživné.

Náhradné výživné bolo priznané rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove č. 2006/28436/004/Kar zo dňa 25.1.2006 vo výške 500Sk na každé dieťa odo dňa 1.8.2005, podľa vtedy platného zák.č. 452/2004 Z.z. o náhradnom výživnom v znení neskorších predpisov. Dňa 7.5.2007 bolo vydané rozhodnutie č. 2007/23803/003/Mar, ktorým bolo náhradné výživné zvýšené na sumu 2000Sk na každé dieťa a to spätne od 1.8.2005 (v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Bardejov z 28.3.2006 č.k. 1P 6/2005, ktorým bolo od 1.9.2004 zvýšené výživné na sumu 2000Sk).

Z listinného dôkazu - rozhodnutia Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/19581/010/Mar vyplýva, že podľa ust. § 7 písm. a zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom, úrad rozhodol, že zaniká nárok na náhradné výživné oprávneného : F. T. Q.. XX.X.XXXX vo výške

2000Sk počínajúc dňom 1.9.2008. Z doporučenej doručenky vyplýva, že dňa 16.12.2008 navrhovateľka obdržala uvedené rozhodnutie o zániku náhradného výživného. Z listinného dôkazu - rozhodnutia Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/19581/011/Mar vyplýva, že podľa ust. § 7 písm. a zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom, úrad rozhodol, že zaniká nárok na náhradné výživné oprávneného : F. N. Q.. XX.XX.XXXX vo výške 2000Sk počínajúc dňom 1.9.2008. Z doporučenej doručenky vyplýva, že dňa 16.12.2008 navrhovateľka obdržala uvedené rozhodnutie o zániku náhradného výživného.

Z listu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove zo dňa 29.12.2008 zn. 2/2008/19773 vyplýva, že navrhovateľka sa sťažovala na nezákonný postup správneho orgánu pri zastavení výplaty náhradného výživného pre deti a po preskúmaní spisového materiálu bolo zistené, že sťažnosť je opodstatnená, úrad práce zastavil výplatu náhradného výživného v mesiaci september 2008, pričom nevydal rozhodnutie o zastavení výplaty podľa zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a týmto postupom uprel právo na podanie odvolania proti rozhodnutiu podľa §53 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Tieto rozhodnutia boli navrhovateľke doručené 3 mesiace po tom, čo navrhovateľka podala sťažnosť na Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny, odbor kontroly v Bratislave dňa 26.11.2008, pričom výsledkom kontroly bolo konštatovanie, že sťažnosť je dôvodná (ust. § 16 ods. 2 zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu ÚS SR č. 615/2006 Z.z.).

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove dožiadanie z CPMO Bratislava realizoval dňa 15.1.2009 a odpoveď dňa 19.1.2009 (v spisovom materiály je odpoveď zo dňa 8.12.2008, vec mala byť vybavená do 30.9.2008). Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže Špitálska č. 8, Bratislava listom zo dňa 19.1.2009 potvrdilo, že bolo navrhovateľkou požiadané o pomoc pri vymáhaní výživného od povinnej osoby N. F. Q.. X.X.XXXX, naposledy bytom v Nemecku.

Z rozhodnutia Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava sp.zn. A/2009/00179 zo dňa 28.1.2009 vyplýva, že odvolanie navrhovateľky bolo zamietnuté a napadnuté rozhodnutie Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/1958/010/Mar potvrdené.

Z rozhodnutia Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava sp.zn. A/2009/00179 - 01 zo dňa 28.1.2009 vyplýva, že odvolanie navrhovateľky bolo zamietnuté a napadnuté rozhodnutie Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/1958/011/Mar potvrdené.

Z listinného dôkazu : listu Generálnej prokuratúry SR zo dňa 10.11.2009 zn. VI/2Gd 117/09 vyplýva, že navrhovateľka sa opakovane s podnetom obrátila na Generálnu prokuratúru SR a dňa 9.11.2009 bol podaný protest prokurátora č.k. VI/2 Gd 117/09-11 a č.k. VI/3 Gd 195/09-1, proti rozhodnutiu ÚPSVaR v Bardejove, odbor sociálnych vecí, oddelenia pomoci v hmotnej núdzi, v konaní o náhradnom výživnom z 28.1.2009 č. A/2009/00179-01 a č. A/2009/00179.

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 2S 33/2009-62 vyplýva, že navrhovateľka podala žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí č. A/2009/00179-01 a č. A/2009/00179 zo dňa 28.1.2009. Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny podaním zo dňa 25.8.2009 oznámil súdu, že rozhodnutím č. AA/2010/00390-1 zo dňa 18.1.2010 vyhovel protestu prokurátora Generálnej prokuratúry v Bratislave z 9.11.2009 č. . VI/2 Gd 117/09-11 tak, že rozhodnutie Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/1958/011/Mar. vo veci zániku nároku na náhradné výživné od 1.9.2008 pre maloletého N. F. vyplácaného G. F. zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutím č. AA/2010/00390 zo dňa 14.1.2010 vyhovel protestu prokurátora Generálnej prokuratúry v Bratislave z 9.11.2009 č.k. VI/3 Gd 195/09-1 tak, že rozhodnutie Úradu práce sociálnych veci a rodiny v Bardejove z 1.12.2008 č. 6/2008/19581/010/Mar. vo veci zániku nároku na náhradné výživné od 1.9.2008 pre maloletého T. F. vyplácaného G. F. zrušil a vec vrátil na nové konanie , súd uznesením. Z rozhodnutí Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave zo dňa 30.12.2009 č. 29257/2009-I/24-2 a zo dňa 30.12.2009 č. 29257/2009-I/24-1 vyplýva, že vyhovelo protestom Generálnej prokuratúry v Bratislave z 9.11.2009 a napadnuté uznesenia zrušilo a vrátilo na nové konanie. Z predložených rozhodnutí zo dňa 14.1.2010 č. AA/2010/00390 a zo dňa 18.1.2010 č. AA/2010/00390-1 vyplýva, že nimi zrušil rozhodnutia Úradu práce , sociálnych vecí a rodiny v Bardejove č. 6/2008/1958/010 zo dňa 1.12.2008 a č. 6/2008/19581/011/

Mar. zo dňa 1.12.2008. Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutia boli po podaní protestu prokurátora zrušené a veci vrátené na nové konanie súd konanie podľa ust. § 250i ods. 4 veta prvá O.s.p. zastavil.

Z "Dodatku č. 2 k Zmluve o štúdiu" zo dňa 2.9.2009 vyplýva, že navrhovateľka týmto dodatkom ako zákonný zástupca N. F. dohodla, že s účinnosťou od 1.9.2009 t.j. školský rok 2009/2010 sa mení výška školného na 270eur alebo 27eur mesačne.

Z listinného dôkazu "Potvrdenia zo dňa 2.12.2009" vystaveného Spojenou školou Juraja Henischa, Slovenská 5, Bardejov vyplýva, že T. F. mal v školskom roku 2009/2010 náklady na štúdium : odborná literatúra ANJ 9.10eur, príspevok ZRPŠ 12eur, cena stravného lístka na 1deň 1,13eur.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 30.12.2009 č. 29257/2009-I/24-2 protestu prokurátora z 9.11.2009 č. VI/2 Gd 117/09 - 11 vyhovelo a rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Košice z 28.1.2009 č. A/2009/00179-01 zrušilo a vrátilo na nové konanie s tým, že bola porušená jedna zo základných zásad - najmä zásada materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje takú požiadavku, aby správny orgán rozhodujúci o veci úplne a presne zistil skutkový stav veci a k tomu si zaobstaral potrebné doklady pre svoje rozhodnutie , ktoré povedú k objektívnemu, úplnému a precíznemu zisteniu pomerov v prejednávanej veci. Zistiť skutkový stav vo veci bol povinný tak Úrad ako aj Ústredie , pretože účastníčka konania (navrhovateľka) sa nemohla vyjadriť pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania. Úrad začal konanie o zániku nároku na náhradné výživné a nedoručil účastníčke konania (navrhovateľke) oznámenie o začatí konania, taktiež ju nepoučil o zmenách právnej úpravy, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpela v konaní ujmu a neposkytol jej dostatočný časový priestor na odstránenie zistených nedostatkov. Samotné konania Úradu po vydaní rozhodnutia jasne svedčí o tom, že nepovažoval skutkový stav za dostatočne preukázaný a jednoznačný, pretože naďalej zabezpečoval dôkazy. Úrad práce a sociálnych vecí v Bardejove a Ústredie práce , sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Košice sa citovanými právnymi ustanoveniami neriadili a vec bola vrátená za tým účelom, aby rozhodlo v súlade s platným právnym stavom.

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 14.1.2010 č. AA/2010/00390 rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. 6/2008/1958/010/Mar zo dňa 1.12.2008 zrušilo a vec vrátilo prvostupňovému orgánu s tým, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny sa stotožnilo s názorom Generálnej prokuratúry SR najmä v tom, že bola porušená jedna zo základných zásad - zásada materiálnej pravdy a vychádzajúc z rozhodnutia ministerstva zrušilo rozhodnutie ústredia.

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 18.1.2010 č. AA/2010/00390 - 1 rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. 6/2008/1958/011/Mar zo dňa 1.12.2008 zrušilo a vec vrátilo prvostupňovému orgánu s tým, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny sa stotožnilo s názorom Generálnej prokuratúry SR najmä v tom, že bola porušená jedna zo základných zásad - zásada materiálnej pravdy a vychádzajúc z rozhodnutia ministerstva zrušilo rozhodnutie ústredia.

Navrhovateľka sa obrátila so žiadosťou o náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave listom zo dňa 25.9.2009. Uplatnený nárok bol predbežne prerokovaný. Z listinného dôkazu - listu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 22.3.2010 č. 12946/2010, č. spisu 1159/2010 - IV/6 vyplýva, že v rámci predbežného prerokovania uplatneného nároku na náhradu škody nebude navrhovateľka odškodnená .

Navrhovateľke bolo spätne vyplatené náhradné výživné v mesiaci máj 2010 v sume 2522eur.

Výdavky za právnu pomoc pre navrhovateľku boli preukázané faktúrou č. 1/2009 - 39 zo dňa 31.3.2009 vystavenou : H.. H. Š. Advokátska kancelária, na sumu m 60,44eur a faktúrou č. 1/2009-39 zo dňa 20.11.2009 na sumu 60,44eur.

Z listinného dôkazu "Výzva na vyrovnanie školného" zo dňa 13.7.2009 ev.č. 317/09 vyplýva, že dlh voči Súkromnému gymnáziu, Pod papierňou 1, Bardejov, ktoré navštevoval syn navrhovateľky (výzva na zaplatenie nedoplatku) bola za školský rok 2008/2009 v sume 105,46eur.

Príjem navrhovateľky bez náhradného výživného bol : 370eur mzdy, 44eur rodinné prídavky (potvrdenie o poberaní rodinných prídavkov za rok 2009 vystavil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove 1.12.2009), t.j. spolu 414eur.

Pravidelné mesačné výdavky navrhovateľky a jej dvoch detí boli : stravné lístky pre 2 deti 51,20eur, stravné lístky navrhovateľky 25eur, cestovné náklady do zamestnania a do školy 90eur, náklady na bývanie, voda, elektrina 30eur, t.j. spolu 196eur. Pre tri osoby ostalo z príjmu na 1deň 7,26eur.

Príjem navrhovateľky bol preukázaný listinným dôkazom "Potvrdenie o výške príjmu v roku 2009", vyhotovené zamestnávateľom Makos a.s. Bardejov dňa 17.9.2012 ako aj z potvrdenia o priemernej výške mzdy za rok 2009 vyplácanej navrhovateľke (navrhovateľka vykonávala prácu za mzdu, ktorej mesačná výška bola totožná s minimálnou mesačnou mzdou).

Z Pracovnej zmluvy zo dňa 31.10.2006 a zo Zmluvu o mzdových podmienkach účinnej od 1/11/2006, vyplýva, že navrhovateľka nastúpila v spoločnosti MAKOS a.s. ako pokladníčka dňa 1/11/2006 do práce a zo Zmluvy o mzdových podmienkach vyplýva, z bodu 1.Tarif mesačnej zmluvnej mzdy 9.120,-Sk s účinnosťou od 1/11/2006 a v bode 3. v tarife mesačnej zmluvnej mzdy sú zahrnuté: tarif základnej mzdy 7.600,-Sk a prémie 1.520,-Sk (výška mesačnej mzdy dohodnutá v pracovnej zmluve, vo výške 7.600,-sk je totožná s výškou minimálnej mesačnej mzdy stanovenej predpismi na rok 2006, a nad túto výšku boli navrhovateľke vyplácané príplatky za nadčasy vykonávané v pracovné dni, práce vykonávané v sobotu a nedeľu). Navrhovateľke bola vyplácaná minimálna mesačná mzda v roku 2009 vo výške 8.902,-Sk (cca 330,-eur) a príplatky za prácu nadčas, sobotu . Rozdiel medzi mesačnou mzdou a vyplácaným príjmom zahrňuje už uvedené príplatky a tiež aj daňové zvýhodnenie na obe deti, patriace matke ak je táto zamestnaná.

V januári 2009 boli vykonané inventúry v obchodnom dome, kde pracuje navrhovateľka a to sa týka aj práce navrhovateľky, ktorá po sobotách a nedeliach inventúru vykonávala.

V decembri 2009 bola mesačná mzda vyššia v dôsledku predlžených hodín predajní v obchodnom dome, vrátane predaja v sobotu a nedeľu, vyplácanie príplatkov za práce nadčas, tiež v sobotu a nedeľu. Zostávajúcu časť kalendárneho roku 2009 navrhovateľka dostávala k minimálnej mesačnej mzde vyplácané už vyššie uvedené príplatky, pričom pracovala 2 až 3x mesačne v obchodnom dome aj v sobotu a v nedeľu, keďže bolo otvorené. Vykonávanie inventúry a obdobie predlžených hodín predaja, vrátane predaja v sobotu a nedeľu sa týkalo aj mesiaca 12/2008, rovnako január 2010. Vyplácanie prémií bolo viazané na splnenie a dosiahnutie prémiových ukazovateľov, čo však nebolo realizované v žiadnom prípade pravidelne mesačne, pretože tržby z predaja už v roku 2009 a 2010 v obchodnom dome v meste Bardejov rapídne klesali a to malo vplyv aj na skutočnosť, že pracovníkovi prémie vyplatené neboli, pretože tieto boli viazané na dosiahnutý hospodársky výsledok (bod 7. Zmluvy o mzdových podmienkach).

Z "Čestného vyhlásenia zo dňa 18.10.2012" F. Y. (matky navrhovateľky) okrem iného vyplýva, že navrhovateľka a jej dvaja synovia bývajú s ňou v spoločnej domácnosti (v rodinnom dome) , pričom navrhovateľka v rokoch 2008/2009 sa starala o deti navštevujúce strednú školu a mala príjem cca 350eur pričom táto suma jej nestačila na živobytie pre deti a pre ňu, a preto ona ako matka navrhovateľka a stará matka jej detí odovzdávala dcére takmer celý dôchodok vo výške 314eur a pre seba si ponechala sumu 60eur na nevyhnutné výdavky. Tento príjem slúžil pre 4 členov rodiny. Boli problémy so zaplatením uhlia a dreva na zimu, pričom dcéra z tejto situácie trpela bolesťami hlavy, žalúdka, nespavosťou, veľmi schudla, musela chodiť k lekárovi a v práci mala problémy, nebola schopná pracovať. Táto zlá situácia trvala do jari 2010, potom je bolo priznané náhradné výživné. Do tej doby si navrhovateľka požičiavala peniaze, pretože nestačila platiť poplatky, starší syn končil strednú školu a mal maturitu a chcel ísť na vysokú školu.

Z "Čestného vyhlásenia zo dňa 29.10.2012" X. F., mal súd za preukázané, že požičal peniaze navrhovateľke a to opakovane v období cca 15 mesiacov, spolu v sume 1130eur., tieto finančné prostriedky si požičiavala s odôvodnením, že jej úrad prestal vyplácať náhradné výživné. Celkovú zlú finančnú situáciu rodiny navrhovateľky poznal aj z niekoľkých návštev u jej matky (dôchodkyne). Väčšiu časť dlhu mu navrhovateľka vrátila v roku 2010 a zostávajúcu časť dlhu mu splácala v rokoch 2011 - 2012. Navrhovateľka bola v tej dobe z celej situácie zničená a vystresovaná.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a), b) zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu ÚS SR č. 615/2006 Z.z. (účinný dňom 1.7.2008) Oprávnená osoba má nárok na náhradné výživné, ak

a) rodič oprávnenej osoby alebo iná fyzická osoba, ktorej bola právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou uložená povinnosť platiť výživné oprávnenej osobe (ďalej len "povinná osoba"), neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške, v lehote a spôsobom určených právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou najmenej tri po sebe nasledujúce mesiace od splatnosti poslednej splátky výživného a ak exekučné konanie trvá najmenej tri mesiace od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi a povinná osoba nezačala platiť výživné alebo
b) jej nevznikol nárok na sirotský dôchodok alebo sirotský výsluhový dôchodok, alebo suma sirotského dôchodku alebo sirotského výsluhového dôchodku, alebo suma sirotských dôchodkov alebo sirotských výsluhových dôchodkov je nižšia ako suma minimálneho výživného.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa ust. § 2 ods. 4 zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu ÚS SR č. 615/2006 Z.z. (účinný dňom 1.7.2008), ak sa povinná osoba zdržiava v cudzine, podmienka trvania exekučného konania podľa odseku 1 písm. a) sa považuje za splnenú, ak žiadateľ o náhradné výživné preukáže potvrdením Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže5) (ďalej len "centrum") ako prijímajúceho orgánu a odosielajúceho orgánu v oblasti vymáhania výživného podľa medzinárodných dohovorov, 6) že

a) návrh na uznanie a výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného bol postúpený príslušnému prijímajúcemu orgánu v cudzine a od postúpenia návrhu do cudziny uplynuli najmenej tri mesiace alebo
b) vymáhanie výživného z cudziny nie je možné.

Podľa ust. § 16 ods. 2 zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu ÚS SR č. 615/2006 Z.z. (účinný dňom 1.7.2008) trvanie nároku na náhradné výživné, na ktoré vznikol nárok pred 1. júlom 2008 a ktoré sa vypláca po 30. júni 2008, úrad prehodnotí podľa tohto zákona do 30. septembra 2008.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 16 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ust. § 19 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia

Podľa ust. § 19 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa ust. § 19 ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v tomto konaní s tým, že zmena petitu návrhu bola pripustená uznesením zo dňa 13.9.2012. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávnych vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť uplatneného práva.

Súd s poukazom na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku preskúmal čas, kedy došlo k nesprávnemu úradnému postupu a čas, kedy si navrhovateľka nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnila na súde. Nemožnosť priznať oprávnenému subjektu premlčané právo nastane až vtedy, keď sú splnené tieto skutočnosti a to :uplynie právnym predpisom vymedzený čas (premlčacia doba), nevykonáva sa právo oprávneným subjektom v priebehu takto vymedzenej doby a povinný subjekt v rámci súdneho konania o uplatnenom práve účinne vznesie námietku premlčania.

V danom prípade navrhovateľka namietala nesprávny úradný postup úradu a ústredia jednak za obdobie predchádzajúce vydaniu zrušených rozhodnutí úradom v Bardejove, a taktiež za obdobie nesprávneho

úradného postupu t.j. čas, kedy boli vydané zrušené rozhodnutia (za nesprávny úradný postup považuje konanie prebiehajúce pred úradom v Bardejove, ale aj konanie odvolacieho orgánu Úradu práce, ústredie Bratislava, pracovisko Košice). Úrad v Bardejove nesprávne postupoval pred vydaním predmetných rozhodnutí o zániku nároku na náhradné výživné (boli vydané 1/12/2008, doručené N 15/12/2008), keď svojvoľne - bez rozhodnutia zastavil výplatu náhradného výživného. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku uvedeného nesprávneho úradného postupu bol navrhovateľkou podaný riadne a včas t.j. v zákonnej stanovenej trojročnej lehote, pretože navrhovateľka sa dozvedela čiastočne o nesprávnom úradnom postupe z písomného podania úradu v Bardejove zo dňa 29.12.2008, ktoré jej doručené v mesiaci január 2009, v ktorom úrad potvrdil nesprávny úradný postup, keďže nebolo vydané rozhodnutie o zastavení výplaty náhradného výživného podľa zákona o náhradnom výživnom a následne sa dozvedela o nesprávnom úradnom postupe úradu ako prvostupňového orgánu ako aj ústredia ako odvolacieho orgánu z obsahu a znenia protestu Generálnej prokuratúry v Bratislave, podaného proti rozhodnutiam o zániku nároku na náhradné výživné(ide o dve rozhodnutia o zániku nároku na náhradné výživné na syna T. a syna N.). Návrh na začatie konania bol doručený Okresnému súdu Bratislava I. dňa 16.5.2011 a teda nárok navrhovateľky v sume 9958eur s príslušenstvom bol uplatnený riadne a včas v súlade s citovaným ustanovením § 19 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov.

S poukazom na zistený skutkový stav mal súd za preukázané, že nesprávny úradný postup úradu v Bardejove a následne ústredia spočíval v tom, že Úrad v Bardejove prestal navrhovateľke vyplácať náhradné výživné na dve deti bez rozhodnutia o tejto skutočnosti a následne v konaniach, v ktorých vydal rozhodnutia o zániku náhradného výživného na dve deti N. a T. F. (podrobne opísané v odôvodnení rozsudku) , pričom aj porušil záväzné platné právne predpisy (ustanovenia upravujúce postup orgánu v konaní pred vydaním rozhodnutia) tak, ako to bolo konštatované vzrušujúcich rozhodnutiach a v podaní - proteste Generálnej prokuratúry. Navrhovateľke ujma vznikla v dôsledku tohto uvedeného nekonania a následného konania orgánov štátnej správy, a týmto nesprávnym úradným postupom Úradu v Bardejove a ústredia sa navrhovateľka dostala do tiesnivej finančnej, psychickej situácie s dvoma deťmi (nedostatky boli vytýkané a zistené nielen v proteste Generálnej prokuratúry, ale sú konštatované aj v zrušujúcich rozhodnutiach MPSVaR SR t.j. porušenie zákonných práv navrhovateľky a jej dvoch detí, vyplývajúcich zo zákona o náhradnom výživnom, zaručených Ústavou SR, Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd. Úrad ako ústredie na základe listinných dôkazov, ktoré mali už v čase vydania prvostupňových rozhodnutí k dispozícii, mohli dospieť k správnemu právnemu záveru o tom, či vymáhanie výživného od otca detí navrhovateľky je aj po 1.7.2008 reálne možné vzhľadom na nezistený pobyt povinného otca detí v Českej republike, ale aj v Nemecku (z listu Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže zo dňa 5.12.2008, ktorý mal úrad a ústredie k dispozícii vyplýva, že výživné od povinného sa nevymáha z dôvodu, že tento t.č. na neznámom mieste a z podania Centra zo dňa 19.1.2009 rovnako vyplýva, že nie je známy pobyt povinnej osoby, z podania Centra zo dňa 17.2.2010 vyplýva, že sa nepodarilo zistiť pobyt povinného ani v Českej republike , a preto návrh na výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného nebol postúpený žiadnemu orgánu v ČR.). Úrad v Bardejove potom potvrdil, že ďalej trvá nárok na náhradné výživné na obe deti za obdobie od 1/10/2008 až do 31/3/2010 a že peňažná čiastka jej bude vyplatená a potvrdil, že nevydáva žiadne ďalšie rozhodnutia o trvaní nároku na náhradu výživného na obe deti. Úrad v Bardejove nevyužil možnosť urýchleného odstránenia nezákonného stavu ku ktorému došlo na úkor navrhovateľky a jej detí (autoremedúra) , a preto došlo k poškodeniu navrhovateľky v jej súkromnom živote. V danom prípade zo strany úradu sa jednalo o prehodnotenie výplaty a trvania nároku na vyplatenie náhradného výživného na strane navrhovateľky podľa zákona za účelom zistenia , či na strane navrhovateľky sú splnené nové zákonné podmienky pre pokračovanie vo vyplatení náhradného výživného s poukazom na citované ustanovenie, t.j. nešlo o posudzovanie nového nároku na strane navrhovateľky a rozhodovanie o novej žiadosti navrhovateľky, a preto bol úrad povinný v súvislosti s prehodnocovaním trvania nároku si vyžiadať od Centra potvrdenie a priamo v tej súvislosti bol teda povinný dôsledne a spoľahlivo zistiť skutočný stav veci (tak ako je uvedené v zrušujúcich rozhodnutiach).

Čiže boli splnené zákonné podmienky pre pokračovanie vo vyplatení náhradného výživného podľa § 2 ods. 4 písm. b) zák.č . 201/2008 Z.z. z dôvodu , že vymáhanie výživného z cudziny nie je možné pre neznámy pobyt a miesto zdržiavania sa povinnej osoby. Úrad bol povinný riešiť vec v súlade so zákonom a v zmysle zákona a nie svojvoľne v neprospech navrhovateľky a jej detí. Navrhovateľka s rodinou sa dostala do stavu hraničiaceho s hmotnou núdzou a to s ohľadom na preukázanú výšku jej mesačnej mzdy a výšku sumy životného minima vypočítanej na osobu navrhovateľky a za jej dve maloleté deti (s poukazom na predložené listinné dôkazy súd opätovne uvádza, že mesačný príjem

navrhovateľky pozostávajúci z mesačnej mzdy s príplatkami pri zohľadnení daňového bonusu na dve deti a rodinné prídavky na dve deti, nedosahoval ani výšku životného minima stanovenú na dve dospelé osoby, navrhovateľku a syna N.U. a malol. syna T.). Dôsledkom opísaného postupu úradu a následných predmetných rozhodnutí úradu a ústredia sa prejavili následky v živote nielen navrhovateľky, ale aj jej detí (na výžive, kultúre, škole), ale aj na zdraví samotnej navrhovateľky a rodinných vzťahoch. Starší syn navrhovateľky navštevoval súkromné gymnázium, pričom navrhovateľka platila za výuku poplatky, pričom jej nie je možné vytýkať, že syn bol šikovný a hlásil sa na vysokú školu (nie je možné obmedziť deti pri voľbe a rozhodovaní sa o tom, akú školu budú navštevovať len z dôvodu nesprávneho postupu pracovníka úradu pri rozhodovaní o tom, či sú alebo nie sú splnené zákonné predpoklady na pokračujúce vyplácanie náhradného výživného), a v čase prijatia na diaťaťa na súkromnú školu navrhovateľka nemala dôvod pochybovať o tom, že náhradné výživné jej zo strany štátu nebude pravidelne a riadne mesačne vyplácané, t.j. neočakávala zásah do práv chránených záujmov a vydanie predmetných zrušených rozhodnutí. Pri pravidelnom platení náhradného výživného štátom by navrhovateľke a jej synom nevznikli uvedené problémy či už s platením poplatkov za súkromné gymnázium, s platením za lieky, za bývanie a za potraviny na výživu detí . S pomocou svojej matky (dôchodkyne) a finančných pôžičiek od priateľov, navrhovateľka vzniknuté problémy prekonala.

Predmetné dve vydané rozhodnutia boli zrušené (došlo k porušeniu viacerých hmotnoprávnych aj procesnoprávnych ustanovení platných právnych predpisov a v odôvodnení rozhodnutí vydaných je uvedené , ktoré ustanovenia, ktorých právnych predpisov porušené boli , vrátane vytknutia nesprávneho postupu správnemu orgánu pri riešení veci), t.j. nejednalo sa o zmenu rozhodnutí, ale o ich zrušenie.

Na tvrdenie odporcu, že navrhovateľka v rozhodnom období nespĺňala zákonné podmienky na výplatu náhradného výživného, a že nepreukázala splnenie zákonných kritérií pre pokračovanie vo vyplatené náhradného výživného, a že nepreukázala splnenie podmienok podľa § 2 ods. 4 písm.b) zák.č. 201/2008 Z.z. účinného od 1/7/2008,a že nebolo potvrdené a preukázané, že v prípade navrhovateľky vymáhanie výživného v cudzine nie je možné, súd neprihliadal, nakoľko došlo k zrušeniu predmetných rozhodnutí cestou MPSVaR na základe protestu podaného generálnym prokurátorom (v odôvodnení oboch rozhodnutí , ako aj v proteste podanom prokurátorom je uvedené porušenie ustanovení zák.č. 201/2008 Z.z. s Správneho poriadku a to postupom v konaní úradu v Bardejove, ústredím úradu) a listom zo dňa12.4.2010 Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Bardejove zn. 6/2010/14674/033 svoje pochybenie uznal a oznámil navrhovateľke okrem iného, že " ...trvá nárok na náhradné výživné oprávnenému...." a že náhradné výživné bude vyplatené v najbližšom možnom termíne.

Bolo preukázané, že Úrad v Bardejove nevykonal žiaden úkon k začatiu konania, neumožnil navrhovateľke podať vyjadrenie či stanovisko, návrh na doplnenie dokazovania, nezisťoval riadne skutkový stav vo veci a dôvody pre prípadné zastavenie výplaty, a rozhodnutie o zastavení nevydal (táto skutočnosť bola konštatovaná v liste úradu zo dňa 29.12.2008 ako aj v zrušujúcich predmetných rozhodnutiach ako aj v podnete generálnej prokuratúry). Navrhovateľka týmto nesprávnym postupom nemala možnosť využiť svoje práva vyplývajúce jej zo zákona (podať opravný prostriedok na ochranu svojich práv, návrhy na doplnenie dokazovania). Úrad v Bardejove, na základe vyhodnotenia písomných oznámení mu zaslaných Centrom, bez možnosti danej navrhovateľke podať vyjadrenie k veci po začatí konania, nezistil skutkový stav (t.j. bolo jeho povinnosťou vydať dve rozhodnutia o zániku nároku na vyplácanie náhradného výživného na dve deti navrhovateľky a doručiť tieto navrhovateľke tak, aby mohla podať opravný prostriedok). Je nesporné, že navrhovateľka sa sťažovala na tento nezákonný postup správneho orgánu pri zastavení výplaty náhradného výživného pre deti a aj po preskúmaní spisového materiálu bolo zistené, že sťažnosť navrhovateľky bola opodstatnená, úrad práce zastavil výplatu náhradného výživného v mesiaci september 2008, pričom nevydal rozhodnutie o zastavení výplaty podľa zák.č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom a týmto postupom uprel právo na podanie odvolania proti rozhodnutiu podľa § 53 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Tento vyššie opísaný a listinnými dôkazmi preukázaný postup úradu v Bardejove súd posúdil ako nesprávny úradný postup.

Z písomného Oznámenia úradu v Bardejove dňa 12.4.2010 vyplýva, že pri prehodnocovaní ďalšieho obdobia, za ktoré malo byť vyplácané náhradné výživné, bolo zistené , že vymoženie , čiže vymáhanie výživného s cudziny, nebolo možné iba z dôvodu nezistenia pobytu povinného v Českej republike, pričom úrad v Bardejove sám potvrdzuje a odvoláva sa na predchádzajúce potvrdenia Centra, z ktorého sú zrejmé skutočnosti o tom, že pobyt povinnej osoby (otca detí navrhovateľky) známy nie je a nebol známy už v minulosti, ani po 1.7.2008, t.j. po nadobudnutí účinnosti zák.č. 201/2008 Z.z. (ust. § 4 ods. 2,

písm. b)) V danom prípade vyplývala z platných právnych predpisov povinnosť orgánov konať v súlade s platnými právnymi predpismi. Predmetnými, v súčasnosti už zrušenými rozhodnutiami, sa sledoval cieľ úradu a to nevyplácať náhradné výživné. Navrhovateľka v tom čase mala vyplácanú mzdu spolu s rodinnými prídavkami (t.j. v čase kedy jej prestalo byť vyplácané náhradné výživné), pričom krátko po tom, starší syn dosiahol plnoletosť a navrhovateľka sa starala o dve plnoleté osoby a jedno nedospelé dieťa.

Súd poukazuje na v konaní vyslovený v zrušujúcich predmetných rozhodnutiach právny záver a to , že úrad ako aj ústredie v danom prípade nesprávne postupovali a porušili jednu zo základných zásad - najmä zásadu materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje takú požiadavku, aby správny orgán rozhodujúci o veci úplne a presne zistil skutkový stav veci a k tomu si zaobstaral potrebné doklady pre svoje rozhodnutie , ktoré povedú k objektívnemu, úplnému a precíznemu zisteniu pomerov v prejednávanej veci. Zistiť skutkový stav vo veci bol povinný tak Úrad ako aj Ústredie , pretože účastníčka konania (navrhovateľka) sa nemohla vyjadriť pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania. Úrad začal konanie o zániku nároku na náhradné výživné a nedoručil účastníčke konania (navrhovateľke) oznámenie o začatí konania, taktiež ju nepoučil o zmenách právnej úpravy, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpela v konaní ujmu a neposkytol jej dostatočný časový priestor na odstránenie zistených nedostatkov. Samotné konania Úradu po vydaní rozhodnutia jasne svedčí o tom, že nepovažoval skutkový stav za dostatočne preukázaný a jednoznačný, pretože naďalej zabezpečoval dôkazy. Úrad práce a sociálnych vecí v Bardejove a Ústredie práce , sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Košice sa citovanými právnymi ustanoveniami neriadili a vec bola vrátená za tým účelom, aby rozhodlo v súlade s platným právnym stavom.

Súd vzal do úvahy pri ustálení uplatnenej výšky náhrady , že úrad ako aj ústredie poznali rodinnú situáciu navrhovateľky , mali vedomosť o jej príjmoch z predložených listinných dokladov, ako aj vedomosť o jej výdavkoch, a najmä aj o tom, že spolu s ňou žijú dve deti, ktoré sú výživou na ňu odkázané, a napriek tomu nekonali v súlade s platnými právnymi predpismi a odopreli matke dvoch detí priznanie náhradného výživného a len na základe sťažnosti navrhovateľky - matky a jej podaní na Generálnu prokuratúru SR, došlo k náprave tohto nezákonného stavu (t.j. náhradné výživné bolo vyplatené jednorazovo čo oznámil úrad listom zo dňa 12.4.2010 navrhovateľke), a preto súd s poukazom na zistený skutkový stav, ustálil náhradu a priznal navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 9000eur ako postačujúcu s poukazom na dobu trvania zásahu (18 mesiacov), a návrh navrhovateľky na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo zvyšku 6000eur zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
O náhrade trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa
jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.